

راغله محبوبا و مینا نوتہ

راہیہ فوری سوخات و مسائل نوتہ

چینا زوکی نازنین درہ

ناری مگلووم و ناری در النوتہ

راہیہ و پل رنگین رنگین جاموں در

چوہ خوشالی سوہ نیک پختا نوتہ

یو گجای چی کی شایہ

بناہی در وازی سوی نماز النوتہ

زہ کبار القیوم شفیق سلام و ایم

تلاہ حقیقت و شایہ النوتہ

☆ دزړه تپ

زه چه د عشق غم لرم دامی افتخاره
غم پر هر قدم لرم ستا پر هره لاره
سینه می ستاله غمه خوړینه راځی د وټنکوسره وینه سترگی راواړوه په مینه
زړه درهم برهم لرم ستاله انتظاره
عاشقی ستا کړمه رنځوره تپ د زرگی می سوناسوره طبیبه ډیریم ناصبوره
چغی صبحدم لرم زه عندلیب واره
کوگل می پوخ سواندرونه په تناره کی دبیلټونه ته می لیلا زه دی مجنونه
تارنگه صنم لرم وبه سی دیداره
ناستیم دورځوپه محراب کی مطالعه ستاپه کتاب کی تسبیح د زلفوپه طناب کی
زه لوح و قلم لرم کارمه اشعاره
بسته ما خلاص که له کمنده جانانه تنگ سومه له ژونده علاء الدین یم ارزومنده
طمعه دکرم لرم زماد مینی یاره

ر ساق جساب له سپينه مخه

دساقی پیرزوینه

وکه دماسره امداد ها ها ها
 ساقی په جام دسرولبانومی که یاد
 راسه زماپه حال خبره دسترگوتوره دزړه سره
 وکه پرماباندي نظره دشیرینونارې وهم لکه فرهاد
 راسه زما دزړه ملهمه وکه پرمالطف وکرمه
 ژرمي که خلاص له دردوغمه خپله جانانه هیردي یم که دي پیاد
 له زړه مي نه وزې یودمه تا ییادوم پرهرقدمه
 تاوولي هیرکرمه صنمه باره به نه کرم په خوبانواعتماد
 سوي نارې وهم مدامه تېري ولاړ یم نارامه
 راکه ساقی دلېبوجامه ژرسه اوبه مي که زما دزړه مراد
 ژوندون مي تنگ سوله رقیبه واوره نارې دې شکیبه
 راسه زما درنخ طبیبه عمرمي ټول په انتظارکي سو برباد
 وکه نظرماه جبیننه پراهامي علاؤ الدین
 راسه زما دزړه تسکینه مخ رابنکاره که ستاپه دیدمي که آباد

سوم کباب بھتاب

صنعت اعداد

سپین مخ

محبوباراسه په فراق دي سوم کباب بھتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
ترخوبه یمه دمجنون په شان خراب تراب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم محزون مجنون یم جگرخون بھلتون کره لوزان
راپوري تريخ سودغه خپل شیرین ژوندون سکون په زړه زبون میگون راکه لبان

دارودوا مي بله نسته په هيڅ گون اکنون زړه مي درون بیرون سوي سوزانه
ساقی یوarmi که دوصل په شراب سیراب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

محبوباراسه په فراق دي سوم فرهادبرباد وکه امداد فریادمي شب وروزه
ورځي کمان بانوخننگ لکه اوتاد فولاد سترگی صیادجلاد کره سپينه سوزه

لکه مجنون پرصحراگرزم نانبادا افتاد پیر پرده بھداد ایداداي دلفروزه

لکه ماهي سومه دؤبنکوپه دریاب غرقاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

محبوباراسه په فراق دي سومه سکورتکتوروسوم په اور سرخورلکه فروانه

بلبل مثال یم مدام په شروشورپرزور پروت یم نسکورشبکورخانه ویرانه

ستاڀرياري باندي مي پريڻوڪلي ڪور لانور وڙمه پڦورهرلورلڪه ديوانه
له هري خوامتوجه راته عذاب عتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم هلاڪ غمناڪ مرمه بيباڪ پرڇاڪ حال مي بتردي
راڻخه وڙي عقل وفڪروادراڪ خوراڪ يم سپينه چاڪ تڻاڪ زڙه مي پهردي
چه په وجودڪي واسطه ده دافلاڪ املاڪ تاج دلولاڪ دپاڪ نبي پرسردي
زه يم شيدا لڪه بلبل ته ئي گلاب نواب واخله نقاب جناب له سپينه مخه
محبوباراسه په فراق دي سوم حزين غمگين علاؤ الدين مسكين يمه مجروح
سپين دي رخسار تورددي زلفان دي لونگين مشكين لب انگين شيرين جام صبح
وڪه نظر زما پر حال اي نازنين رنگين گل دنسرين سيمين راحت روح
علاؤ الدين وائي بنائسته ئي ترافتاب مهتاب واخله نقاب جناب له سپينه مخه

زخمي ڪگر

ستاد عشق په خنجر مي زخمي سو ڪگر در بذر خاك په سر سوم مجنون د صحرا
زه بنده هميشه په فرياديم داغيار و د لاسه برباديم زه هر غم لره سنگ بنياديم
دزر گوٽي پرسر مي وهي په نشتر نسته پيرو ډاڪٽر نه مي دم و دوا
نه په خوب چاليدلي داغم دي نه په وينه د چاسره ضم دي زما ملنگري قدم پر قدم دي
يم په نم ليمه تر ترمجنون حال بتر د فراق پر مجمر سپلني سوم بيتا
عاشقي د غم و خزانه ده زما سينه په دي غم پيمانه ده ديرونه مي داورتاؤ خانه ده
تارونارمي بشر گڏه شوروپه شر خدايه جوړ سو محشر فضل وكي پرما
لکه قيس په ليلا پسي ڙاڙم يونظر در حمت درخه غواړم په واروار خالي لاس بيرته ولاړم
راغلم بيا ستا پر در په زاري سرتور سر ربه وکي نظر يم په خوف ورجا
زه علاؤ الدين مرگ ته تشکيل سوم د قاتلو چشمانو قاتيل سوم نن په ضرب الامثال کي تمثيل سوم
اي مازاغ البصر لږ خو وکه نظر
يم روان مخ پر بر الهامي بينوا

مناجات بدرگاه قاضي الحاجات

په شور په غوغايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي پناه راكي دگناهوله خواري
 هميش لاس په دعايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 جاري مي دزړه ذكر كي چه نه سمه غافل
 په خوف وپه رجاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 چه وائي مرحبامرحباحوري دجنت
 الحمد لله وايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هغه تنگه دوري مي هم فراخه ميداني كي
 بسجده وارخطاييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 الٰهي دگناهوپه درياب كي يمه غرق
 بيهاهم په تمناييم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 داخل مي په بيرغ كي دنبي آخرزمان
 زه ستاددرگدايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 هم تول مي په تاله كي دنياكيو كي سنگين

عاجزه بنده ستايم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 بنده په سرتورسريمه كوم درته زاري
 له هره مصيبتته هم دبدوله ياري
 هرکله چه مي روح له تنه کاري عزرائيل
 مغلوب مي كي شيطان چه ايمان يوسمه کامل
 وروح ته مي كي خلاصي دروازي ستادرحمت
 رَاضِيَةً مُرَضِيَةً مَطْمَئِنٌ بِهِ هِرْنَعْمَت
 هم تورلحدمي خدايه ستاپه فضل نوراني كي
 پرسوال دملکينوراته جوړه آساني كي
 پرلاردپل صراط مي داسي تهرکي لکه برق
 دحق ودباطل سره کولائي نه سم فرق
 بياهغه ورخ چه لمريوه نيزه سي پراسمان
 روزي مي مغفرت كي چه مغفورسم په غفران
 غني خدايه عملنامه مي راكي په يمين

په سوال درته ولاريم **الهامي علاؤ الدين**
 ملنگ ستاددرگاه يم رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا

دښت و صحرا

مجنون يمه رسوا	په عشق کي دليلا	تنها گرزم تنها	پر دښت و پر صحرا
دار و راکه طبيبه	رنځور يمه ناچار	زما زړه ته قريبه	په زړه کي مي پرهار
زما دسترگو توره	ميين يمه پرتا	نظر و که پر ما	ژوندون مي سو خراب
ترتادي نذرانه سم	بيلتون دي کرم کباب	يوار راته و گوره	له غمه دهجران
فرهاد يمه شيريني	کوم شور و غوغا	سرې سترگي په ژړا	نخاونده ذوالجلال
پرمخ باندي شيداييم	راواړوه چشمان	آخربه ديوانه سم	مجروح علاؤ الدين
	ارمان مي پردنيا	ستادوي سترگي شهلا	
	وصال غواړم وصال	خورک مي دزړه ويني	
	څوک مه کي مبتلا	په دارنگه بلا	
	ديار ماه جبين	دو صل په سوداييم	
	لر مه تمنا	ديدن ته ده آشنا	

ياکشکي هميشه وائي دجانانه سره ناست
 مجروح علاؤ الدين دي
 مجبوريم محامح به پيسوم وره درخواست
 په عشق کي دي غمگين دي
 له غمه مي زړه شين دي
 نه مي صبرسته نه تاب

دخورو... زړو طبيب

زه ستاده درملنگ يم ته سردارئي حبيبه
 زبون لکه مجنون يم دليلا په محبت
 زه ستاد عشق بيدل يم ته دلدارئي حبيبه
 په طمع ستاد وصل يم راغلي زه غريبه
 زه ستاد باغ بلبل يم ته گلنارئي حبيبه
 پرگرزم پروانه غوندي راوړم پرسينه داغ
 زه ستا پر مخ عاشق يم ته نگارئي حبيبه
 دحسن پر لمبودي يمه سوي سوزاني
 زه ستاد نورپتن يم ته منارئي حبيبه
 چولونه ومزلونه دغه ستا په اشتياق

زه ستاده درغلام يم ته بادارئي حبيبه
 نظر را باندي وکه ژوندمي ډيردي په زحمت
 دو بنکو پر خائي ويني تو يومه د حسرت
 علاج دهر مرض لرې دخوږو زړو طبيبه
 هميش مي سوي چغي دي په شان د عندليب
 معموره ئي په حسن بنائسته مخ دي خراغ
 داستاله درد و غمه يوگري نسته فراغ
 دسترگو وظيفه مي سوه پيوسته گرياني
 پر خنگ راسره کبنيه زما ياره نوراني
 تر خوبه گلومه لوږي تندي د فراق

زه ستادبندبندي یم ته مختارئي حبيبه
درب دپاره خلاص مي که دوصل په کومکه

په غاړه کي راولويدوخلور کونجه آفاق
بندي سومه جانانه ستادهجرپه لومکه

علاقه الدين وائي زمادسترگومرد مکه

زه ستاپه غموباريم ته غمخوارئي حبيبه

۱۸۸

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**